

Vysoké Tatry PP Variant a Hokejka (léto 2006)

Nevěřte na duchy, ani na autopederastii a pyropublicismus...

S koncem roku přichází čas na závěrečné zúčtování toho, co jsme letos vlastně napáchali. Rád bych tedy přispěl článkem, ve kterém se pokusím sumarizovat letní pobyt Pálavských Věšáků ve Vysokých Tatrách. Asi si říkáte, že už toho bylo o Tatrách napsáno tak akorát, proto se omezím na slohovou práci kratšího charakteru. Pokud se vám nebudou chtít luštit následující písmenka, pak slibuji, že navybírám alespoň pěkné fotky.

Celkem se tedy jedná o tři akce. Z poslední, výstupu JZ pilířem Gerlachovského štítu už článek existuje, takže jen zmiňuji, že se výstup uskutečnil (aby někdo neměl pochybnosti, podobně jako o tom jestli Američani opravdu přistáli na Měsíci). Začněme tedy pěkně po pořádku.



Oba výstupy jsem podnikl ve dvojici s Kubou Srholeců, jemuž tímto patří můj dík, za dobré jištění a hlavně pevné nervy při pokusu o přeлез PP Variantu. Děkuji taky Jelenovi a Máriovi za skvělou akci a společnost v západní stěně Lomnického štítu, Kubovi Novákovi za jeho pomoc po telefonu, když jsme nevěděli kudy kam (Kuba zná v Tatrách snad každý šutr, kdo nezažil neuvěří). Neděkujeme nejmenovanému panu chataři (M. J.) za jeho tupé kecy a pruzení, které nás nutilo sestupovat v bouřce až dolů do Smokovce, stejně jako nejmenovanému nosiči, který nás naprášil.

Velká Lomnická věž – PP Variant (A2+ nebo 10+)

Začněme tedy první akce, která byla realizována 12. července. Původní záměry lézt volně se zvrhly v hákerskou estrádu ve stěně slavné Velké Lomnické věže – Cesta PP Variant (A2+ nebo 10+). Asi jsme měli velké oči, když jsme po příjezdu do Popradu zamířili rovnou směr Starý Smokovec – Hrebienok – Zamkovského chata. Po příchodu na chatu, kdy se pomalu začalo



stmívat, jsme ještě dali rychlou večeři a vyrazili hledat po tmě stěnu a bivak. Velká Lomnická věža je vidět už z chodníku. Poznáte ji podle markantního převisu v horní části. Bivak jsme udělali cca 10 minut od paty stěny na šikmé travnaté polici na konci suťoviska. Kuba na mě sice celou noc padal, ale nad ránem ho jeho obvyklé vrtění přešlo a já se asi tři hodiny vyspal.

Nástup v pět hodin sice nikoho netěšil ale co už. První dvojková rampa se dá vyběhnout v pohorkách, přičemž po cestě potkáte dvě smyčky a štand v boráku (všechny štandy jsou nové a fakt bytelné). Následuje pěkný 15m koutek za IV+, kde si v klidu založíte s pěkným výlezem do rajbasu a štand pod velkou plotnou. Následující délka je za 8+ nebo A2 jak má kdo jaké prsty. Spára, kterou cesta vede by byla přijatelná tak pro přednostu gynekologie (jak jsme se shodli s Kubou Novákem). 30m v kolmé plotně po sem tam starých skobách a více po sem tam nových friendech (opravdu chuťovka je dolez ke štandu, který je v převislém schodu ve 2/3 délky plotny). Následuje zbylý kousek plotny A2 či 9+ a 15m ve stropě za A2+ nebo 10+. Zde jsme to bohužel zabalili (délku před koncem). Kubu začaly přepadat deprese, že jsem si to já „sviňa“ napočítal tak, aby strop vyšel na něho... ☺ A mě přepadl po hodině a půl sedění na velmi luftózním štandu neovladatelný třas způsobený začínající hypotermií. Takže jsme to sbalili (ještě jsem zvládl shodit si vysílačku, kterou jsme po 100m pádu našli dole funkční – zázrak). Po ukrutném zhoršení počasí a dohadování se na Téryho chatě jsem se naštvál a spolu s Kubou jsme sešlápli až dolů do Smokovce. Tím skončil náš pokus o zdolání PP Věže, kam už se doufám nebudu muset vracet ☺.



Lomnický štít – Hokejka 6 A1

Druhá akce 28. července vedla do Z stěny Lomnického štítu. Last minute, která měla původně vést do Itálie na Tre Cimme, jsme byli postupně donuceni vzhledem ke špatnému počasí natlačit opět do Vysokých Tater. Domluva naší sestavy (Jelen, Mário, Kuba S. a já) zněla jasně, jdeme to zkusit na Lomničák a uvidíme. Po noci strávené na nástupišti lanovky pod točící se svítící reklamní kostkou, nás (horolezce) lanovka vyvezla, co to jenom šlo tj. do Lomnického sedla (na vršek Lomničáku ne!). Potom musíte najít místo, kdy se Stredohrot kryje s Gerlachom a máte vyhráno (slačák do Téryho kuloáru). Jelenovi se ho opravdu daří najít, a tak se spouštíme vstříc nástupu. V kuloáru nacházíme bivak „Orlí hnízdo“, kde necháváme blbosti a bereme jen nutný vercajk.



Na nástupu jsme něco kolem 12.00. Jelen s Marousem se pouští do cesty od Medveca a Starucha za 8 a já s Kubou vyrážíme do Hokejky 6 A1. Úvodní koutek začíná Kuba IV+, následuje stěnka za IV+ a rampa za III, kterou lze proběhnout v klidu bez nutnosti zakládat. A jsme u kříže, přičemž menší orientační neshody způsobily, že se ocitáme v Patagonském létu. Problém řeším traverzem zajímavou plotnou, kterou dal Kuba Novák za 6+ a už jsme pod hokejkovým převisem. Kuba mi věří a nechává mě, abych se tu smažil ve vlastní šťávě, a tak po několika nalezeních, slezeních a sklepávání na římse dávám převis volně (cca 6 ale je to sranda). Další délku (V) dává Kuba a ocitáme se před posledním větším problémem. Zavřený hladký komínek (V) a nad ním spára v převislé stěnce (6+) (šlo to pěkně, než mi vyjely nohy a vymotal jsem nějaký ten metřík). Na třetí pokus ale klíčové místo pouští a skutečnost, že štand byl asi 4m daleko naštve. Tak to máme alespoň AF. Poslední

komínek za (V) dává Kuba s menšími problémy, ale dává. Dolézáme na zábradlí horní stanice lanovky, kde se za pár desítek minut objevuje i Jelen s Máriem (Staruch Medvec 8 OS!). Následuje focení s turisty, somrování o vodu v kavárně a samozřejmě sestup do potměnivšího Téryho kuloáru. Nějaké to zaseknutí lana a se tmou jsme dole v bivaku. Druhý den vzhledem ke špatnému počasí vyrážíme směr Jelenec, kde po krátkém lezení a anabázi s medvědem začíná též pršet, a tak se ubíráme opět směr domov.

Tolik k letošním Tatrám. Užili jsme si to a děkujeme všem co s těmito akcemi měli co dočinění. Díky!

